

Annelies Wichers – Sangha Trintella IIIa

Dit artikel is verschenen in het TVK-Magazine van april 2022

Annelies Wichers, geen onbekende in onze vereniging, heeft met een damescrew op een Trintella IIIa, de Sangha, de Nacht en Ontij zeilrace gewonnen in November 2021 van Harlingen naar Terschelling. In het TVK-magazine 2022 besteden we uitgebreid aandacht aan het Hard- en Wedstrijdzeilen met Trintella's. Een logische aanleiding voor de redactie om juist Annelies Wichers te bevragen naar haar ervaringen met wedstrijdzeilen met een Trintella. Ze verhaalt op geheel eigen wijze over de drie zones van het wedstrijdzeilen zoals daar zijn de comfortzone, de learningzone en de magiczone. Wat dit betekent?

Eigenlijk ben ik helemaal geen echte wedstrijdzeiler.

Ik zeil niet in een supersnelle boot en ken lang niet alle finesses van trim, ballast, lift, headers en lifters. Ik train niet iedere week met de bemanning en ben geen lichtgewicht met een afgezaagde tandenborstel in de broekzak, die leeft op gevriesdroogde maaltijden aan boord. Ik heb alleen maar zin in avontuur. Dapper volhouden en overwinnen, vooral jezelf. Ik heb zin in plezier maken met familie en vrienden aan boord, een gezellige borrel in de kuip met ondergaande zon en sterke verhalen over woeste avonturen. Als Trintella zeiler zal je je hierin vast wel herkennen. Je hebt niet voor niets een degelijke boot gekocht die je thuisbrengt met slecht weer zodat je je avontuur nog na kan vertellen. En die borrel in de kuip gaat prima met drankjes uit de koelkast. Of je pakt een spannend nautisch boek uit je uitgebreide boordbibliotheek. Al dat gewicht wordt meestal aangevuld met een stevige gereedschapskist en bergen reserve onderdelen gespaard sinds 1975. Om nog maar niet te spreken van die paar honderd liter diesel en water.

Waarom zou je wedstrijdzeilen met een Trintella?

Omdat je er van leert, gigantisch veel plezier hebt met je bemanning, toch gaat zeilen op momenten dat je anders was blijven liggen, de verhalen in de kuip op echte avonturen zijn gebaseerd, je gaat je schip steeds meer kennen en waarderen en het hele plaatje van zeilen wordt groter, groter, mooier en mooier!

Mijn eerste eigen zeilboot was een kajuitsloepje van 3,5 meter met de naam Gigantje. In 1983 schreef ik me in voor de Hemelvaart wedstrijd van een sloepenvereniging. Met dit piepkleine scheepje voeren we van Zaandam naar Hoorn voor de start. Tegen alle weersvoorspellingen in ontwikkelde zich onderweg de beruchtste 'zomerstorm' van de twintigste eeuw. Deze zogenaamde 'Kanaalrat' raasde over het Markermeer met windsnelheden van af en toe 10 Bft. Uren hebben we gevochten om te blijven drijven. De volgende dag werd de zeilwedstrijd wegens te veel wind omgezet in een alternatieve nautische behendigheidsploef op de wal. En ja hoor als doorgewinterde zeilschool instructeurs wonnen we dat met glans en zeilden met de beker naar huis. Met deze prestatie werden we door de

De dames crew van de Sangha op de finishlijn -2021

andere leden van de vereniging uitgedaagd om mee te doen aan de Sagitta Zeilrace onder de kust van Terschelling. Een aantal jaren hebben we deze wedstrijd gevaren. Een mega uitdaging voor het minischipje op groot water. Wat we ervan hebben geleerd: je grenzen enorm verleggen en er achter komen dat er veel meer mogelijk is dan je verwacht.

Een goed verhaal kan niet zonder held of heldin die een hele portie moeilijkheden moet overwinnen. Hoe groter de problemen hoe beter het verhaal. Nu wil ik je natuurlijk niet adviseren om het gevaar op te zoeken voor sterke verhalen in de kuip over woeste avonturen. Maar je moet er wel mee om kunnen gaan. Dat leer je door uitdagingen aan te gaan die in je bereik liggen en misschien net iets verder. Daarvoor moet je uit je comfortzone en naar je learningzone. Oké soms zeil je misschien even de stresszone binnen. Maar uiteindelijk vaar je in de magiczone. Het moment dat alles klopt. Een totale control over je schip, het ultieme genieten.

Tips voor wedstrijd uitdagingen om uit je comfortzone te komen:

Avondwedstrijden, die zijn vast wel bij je in de buurt. In het seizoen een reeks op een vaste avond. Probeer een poule van bemanning te krijgen en maak er een leuke en leerzame avond van. Je zal niet de snelste zijn. Behalve bij zwaar weer. Maar door de rating en vooral alle wedstrijden meedoen maak je wel een kans op een podiumplek. Bijkomend leervoordeel voor schippers die er tegenop zien om in het donker te varen: als de avonden korter worden zal je in het donker aankomen, maar dat is nu peanuts voor jou omdat het vaarwater een oude vertrouwde is geworden. En dan wordt het magisch, varen in de maneschijn.

Nacht en Ontij. Ieder jaar het laatste weekend van oktober.

Een wedstrijd van Harlingen naar Terschelling waarvan de naam meer doet vermoeden dan het is, het nacht gebeuren is een feestje. Bijzonder detail, het langzaamste schip start als eerste en de snelste als laatste. Iedere paar minuten start een schip, zo worden alle schepen tegelijk aan de finish verwacht. Een geweldig spannende race en

Nacht en Ontij tocht 2021

een prachtig gezicht. Afgelopen najaar ben ik gestart als nummer 5. Oei dat is wel even slikken, van de 130 schepen bijna de langzaamste.... Maar ja een Illa is ook niet echt een wedstrijdboot. We zijn gewend dat de snellere schepen ons al gauw met enorme snelheden voorbij spuiten. Maar dit jaar hadden we geluk. Een stevige 5 Bft, alles bezeild, geen kruisrakken en nog ietsje voordeel van de stroom. De start was top, met maximale snelheid exact op tijd over de lijn. Achter ons

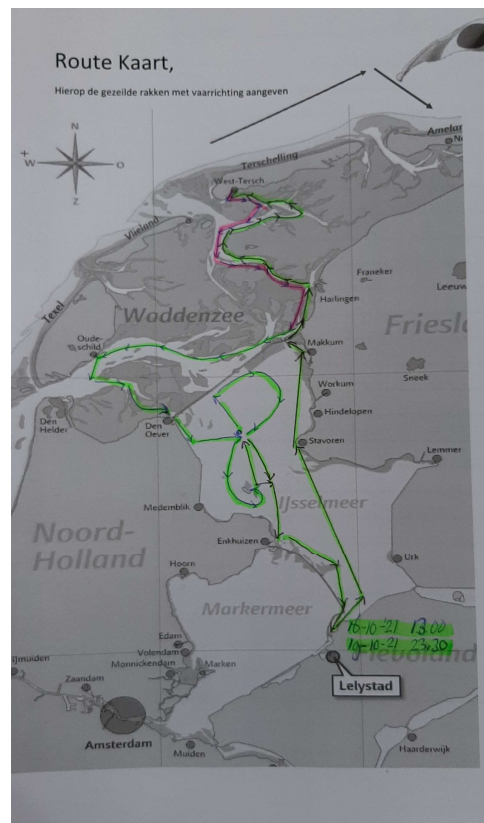
Single-handed, duo-handed midden oktober.

De start en finish is in Lelystad maar de route is ieder jaar een grote verrassing. De zeilopdracht zit in een koker met hangslot waarvan de cijfercode bij de start bekend wordt gemaakt. De route van ongeveer 200 mijl voert langs verschillende plaatsen op het Markermeer, IJsselmeer en de Waddenzee met hier en daar een gekke opdracht. Hoe de route wordt gevaren staat vrij en is meteen de grootste uitdaging. Binnen een half uur na de start moet iedere schipper aan de wedstrijdleiding doorgeven wat zijn of haar verwachte zeiltijd is. De wedstrijd duurt 4 etmalen. Per etmaal is er verplicht 7 uur pauze. De andere 17 uur zijn heel hard nodig om de opdrachten te halen, het is continu hijsen, strijken, zeilen wisselen, trimmen, boom erop en eraf, weer en stroom checken, route bijstellen en voor schip en jezelf zorgen. In het donker varen is eerder regel dan uitzondering. En natuurlijk gaat de motor alleen aan binnen de havenhoofden. Een ware uitputtingsslag die maar door de helft van de deelnemers wordt uitgevaren. De winnaar is diegene die het dichtste bij de geschatte zeiltijd zit, alle opdrachten heeft gedaan en het mooiste handgeschreven logboek heeft bijgehouden. Zelf heb ik deze wedstrijd pas bij de vierde poging uit kunnen varen. Het is een race tegen en met jezelf.

CAM race. Colin Archer Memorial. Om de 2 jaar in juli van Lauwersoog naar Larvik Noorwegen. Ongeveer 400 Mijl. Gewoon wie er het eerste is. Dit vergt veel voorbereiding en kost tijd. De terugweg wordt vaak benut als vakantietocht. Het is mij helaas qua tijd maar één keer gelukt hier aan mee te doen. Wel gewonnen in onze klasse. Het is een fantastische race en reis en goed haalbaar. Tip: er is altijd vraag naar bemanning. Stap eens aan boord bij een ander.

De Sangha tijdens de TVK tocht op het IJsselmeer – 2019

Gezeilde route Sangha tijdens Duo-Handed prestatietocht

Van alle soorten wedstrijden doe je verschillende ervaringen op. Bij de avondwedstrijdjes in clubverband zal je vooral leren om goed te starten, strak te varen en het wedstrijdreglement te hanteren. Bij de andere wedstrijden vergroot je je schippers skills door iedere keer je grens te verleggen. En ja, de verhalen in je logboek zullen steeds mooier worden met grotere avonturen.

Zien we elkaar bij de start?